

Szegedi Szabadtéri Játékok, 1964

AIDA

Verdi operája a szabadtérin

Este 7 órakor, fél órával az előadás kezdetének meghirdetett időpontja előtt, esni kezdett az eső és esett órákon át. Az Aida szabadtéri premierjét, ezt a nagy, idén talán a legnagyobb érdeklődéssel várt bemutatót, emiatt csak fél 10 után, háromnegyed tíz körül tudták megkezdeni. Akkor is úgy, hogy még egyáltalán nem volt biztos, be tudják-e fejezni. Az égen sötét felhők úsztak, egyetlen csillagot sem lehetett látni, s az eső időnként néhány percre többször megeredett.

Nem a legideálisabb helyzetben indult tehát a bemutató: a nézőtér is és a színpad is egyaránt ideges volt. Pontatlanságok, technikai zavarok, tévedések, hibás, rossz belépések keletkeztek ebben a légkörben, s hatottak zavaróan a nézőkre és magukra az előadás szereplőire is. A második felvonás után azonban végül kitisztult az ég, biztossá vált, hogy az előadást nem kell megszakítani, s megpygódott a közönség és megnyugodtak a művészek is.

A mű szépségei ezután teljes gazdagságukban tárultak fel a bemutatón. Nem azt mondjuk természetesen, hogy az első két felvonás hatástalan maradt; ennek ellenkezőjéről a tapsok tanúsítottak. Mégis kétségtelen, hogy az utolsó két felvonás élvezete zavaratlanabb, koncentráltabb, harmonikusabb volt. S nemcsak a hatása: előadása is.

Az Aida szabadtéri színpadravitele lényegében, alapveiben hűségesen követi a két év előtti produkciót. Néhány tekintetben ugyan változott az előadás, ezek azonban nem érintették a fundamentumot. Mikó András rendezése például új elemeket vitt a statisztéria mozgatójába, Varga Máttyás növelte díszleteinek térhatását, Barkóczy Sándor új táncokat írt, mégis — noha ezek az újdonságok figyelemreméltóak — nem ezek a produkció legfőbb és legjelentősebb újdonságai.

Az Aida előadásának legfőbb újdonságát a külföldi vendégművészek közreműködése jelenti. Margaret Tynes Aida alakítása ugyan nem új a szabadtéri színpadon, két év előtt is ő énekelte ezt a szerepet, de tolmácsolása most is élményt nyújtott. Tynest mindig szívesen hallgatjuk: interpretálásának elmélyültsége, színvonala, kulturáltsága, intenzitása, ha ismételtlen élvezhetjük, talán még nagyobb hatású, mint első alkalommal.

Radames szerepét Alfonso La Morena, fiatal spanyol tenorista alakította. Őt is, mint az előadás többi külföldi résztvevőjét, most hallottuk először a szabadtérin. A művész fiatal, pályája elején áll, de nagyon tehetséges, s a megfeszítettetés, hogy a szegedi szabadtérin énekelhetett, nem méltatlan hozzá. Hangjának szépsége, ereje, olyan árnyalt és kifejező, mint a legjobb olasz tenoroké, szólamformálása a melódia szépségének és drámaiságának visszaadásában egyaránt magas színvonalú.

Elena Cernei román énekesnő Amnerise fenséges és fájdalmas volt, pontosan úgy, ahogyan a szerep követelményei előírják. Alakításában szerves egységbe forrt össze a fáraó lányának méltóságát megőrző magatartása és a reménytelenül szerelmes nő szenvedése. Énekében és játékában szinte szenvedély izzott.

Markáns, robusztus, monumentális. — Edmond Hurshell amerikai művész Amonasro alakítását ezekkel a szavakkal jellemezhetjük legjobban. Karakterisztikus szerepformálásában az opera romantikus stílusának megfelelően óriásivá növelve jelenítette meg a fogságba esett etióp király érzelmét, szenvedését.

Minden tekintetben méltó volt a külföldiek szerepléséhez az előadásban közreműködő magyar művészek teljesítménye. Turján Vilma Főpapnője világos szólamformálásával, kulturált előadásmódjával, akárcsak két évvel ezelőtt, most is kiemelkedő sikert aratott. Szalma Ferenc erőteljes Ramfis alakítása újabb bizonyítéka volt a művész gazdagodó tehetségének. A Hírnök rövid szólamát Réti Csaba kifejezően énekelte.

A játékok zenekarát — erőteljesen kiemelve a muzsika drámaiságát, — Vaszy Viktor határozottan, stílusosan, imponáló biztonsággal vezette.

A kórus végig magas színvonalú közreműködése Pless László és Szalay Miklós karigazgatók munkáját dicséri.

Ö. L.

Az újszegedi gyárban szeretettel fogadták a kedves vendéget

Gyárlátogatáson

Hatalmas csokor rózsával és meleg hangú üdvözlő szavakkal fogadták tegnap délből az újszegedi szövőgyárba látogató Margaret Tynest és férjét. A kiváló művésznőt a gyárlátogatásra elkísérte Tari János, a szabadtéri játékok igazgatója. A kubteremben Balassi Sándor, az üzemi pártbizottság titkára üdvözölte a vendégeket.

Margaret Tynes megköszönte a szívélyes fogadtatást, az ajándékba kapott szegedi papucsot és a gyönyörű rózsákat.

— Nagyon kíváncsi természetű vagyok

— mondotta. — Szeretném, ha tájékoztanának arról, hogyan dolgoznak és élnek az asszonyok.

A vendéglátók készségesen válaszoltak. Egy más után kerültek elő a díszes kötésű brigádnaplók. Margaret Tynes a Sziklai Sándor brigád naplójába beírta a nevét, s a brigádvezetőket aláírt fényképével ajándékozta meg.

Beszélgetés közben Margaret Tynes második hazájának nevezte Magyarországot, ahol mindig szívesen szerepel. Páratlanul lelkes, műértő közönséggel találkozott itt.

„NINCS KIS SZEREP...”

— mondja Turján Vilma

Érdekes művészegénység. Carmen vibráló temperamentuma és Ortrúd fenséges zárkózottsága keveredik alakításában. Az Aidában a méltóságteljes Főpapnő szerepét alakítja Turján Vilma. Negyvenhárom operaszerep és több mint száz Schubert-, Brahms-, Schuman-, Strauss-dal tartozik repertoárjához. Ebben az évben a vidéki operakultúra terén kifejtett kiváló munkásságáért a Liszt-díj második fokozatával tüntették ki.

Eddigi operaszerepeire így emlékezik:

— Nagy és híres operaszerepek mellett igen sok kis operaszerepet is énekeltem már. Kis szerep azonban nincs. Egy szerep megformálása mindig teljes művészi átéltést, azonosulást követel a színésztől, legyen az a szerep bármekkora. Az elmúlt években különösen Prokofjev: Eljegyzés a kolostorban és Puccini: Köpeny- című operáját kedveltem meg régi

operáim mellett. Wagner monumentális, igen magas kultúrájú zenéje természetesen mindenkor ideális operaszerepet jelent számomra. Operaszerepeim mellett igen sokat foglalkozom a daliróval. Úgy érzem, az operaezenes művészi fejlődéséhez feltétlenül hozzátartozik ez. Szerintem az operaezenés kiegészítő művészeti műfaja a dal.

A szabadtéri játékok nagy-szerű produkciójára, az Aidára és a játékok propagandájára terelődik a beszélgetés.

— Örömmel éneklek a Főpapnő szerepét ilyen kitűnő énekesek között. Margaret Tynes szerintem kiemelkedő tehetségű művész és rendkívül sokat jelent vele egy operában szerepelni. Néhány héttel ezelőtt külföldön jártam. Megcsodáltam egy Nemzetközi Opera Fesztivál propagandáját. Távolról sem vetekedhetne a mi ünnepi játékkunkkal, de propagandája óriási méreteket öltött.

Az országosan is jól ismert művész nő nagyon szereti a modern operákat is és reméli, hogy az új színházi évadban ismét sor kerül egy modern mű bemutatására. Amennyiben a Puccini trip-tikon harmadik darabja, az Angelica nővér is bemutatásra kerülne, megint egy kitűnő szereppel gazdagodhatna repertoárja.

P. Z.

Fogadás az Aida művészeinek tiszteletére

Tari János, a Szegedi Szabadtéri Játékok igazgatója tegnap délután fogadást adott a Hági étteremben az Aida vezető művészeinek tiszteletére. A fogadáson részt vettek a megyei és városi pártbizottság, a megyei és városi tanács képviselői is.

Köszönetet mondott az igazgató az egész művészegyüttesnek azért az áldozatos helytállásért, amellyel lehetővé tették a vasárnapi előadás megtartását az időjá-

rás kellemetlenkedéseire ellenére is.

A külföldi vendégművészek nevében Margaret Tynes fejezte ki azt az örömet, hogy az Aida bemutatójára összesereglett hétezer néző közül is részese lehetett az előadásnak. Különös szeretettel szólt a közönségről, mely türelmesen, megértően, a művészet szeretetének jegyében együtt várt a művészekkel.

A fogadás meleg, baráti légkörben zajlott le.

Miss Fesztivál

Szabó Adél az esztergomi tanítónőképző harmadéves hallgatója. Augusztus elseje óta van Szegeden a nyári szabadegyetemen. Szombaton a Tisza Szállóban Miss Fesztiválnak választották meg. Kedves, álmódzó arcú lány.

— Örült a sikernek? — kérdeztük az újdonsült szépségkirálynőt.

— Csodálkoztam, s félttem, amikor ki kellett menni a közönség elé. Nagyon lámpalázias vagyok, s azt hittem, nem tudok megszólalni.

— De azért sikerült?

— Az első mondatnál nagyon remegett a hangom.

— Sok táncpartnere volt.

— Tizenöt, tizenhat.

— S milyen férfi a zsáner?

— Nem tudnám megmondani. Nem az alak és a haj-

szín határozza meg, hanem az intelligencia. Persze az sem baj, ha csinos.

— Vett már részt máskor is szépségkirálynő-választáson?

— Még soha sem voltam olyan helyen, ahol királynőt választanak. Most sem azért mentem a Tisza Szállóba.

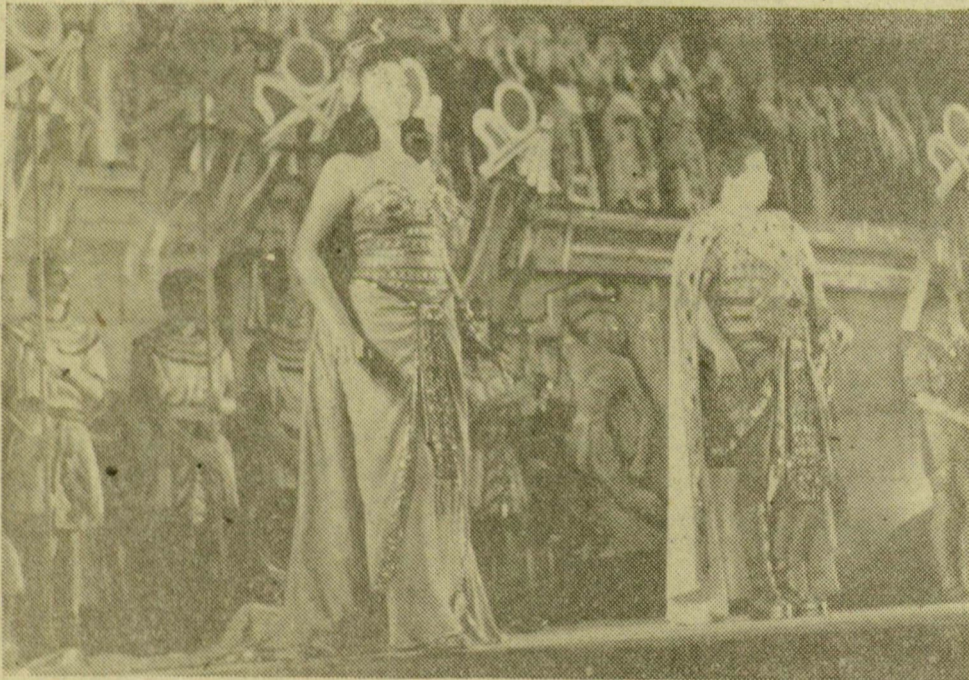
— S mit tanácsol a nőknek, mitől lesznek szépek?

— A szegedi nőknek nem kell tanács, nagyon csinosak. Talán annyit, legyenek természetesebbek, az a nő legfőbb bája.

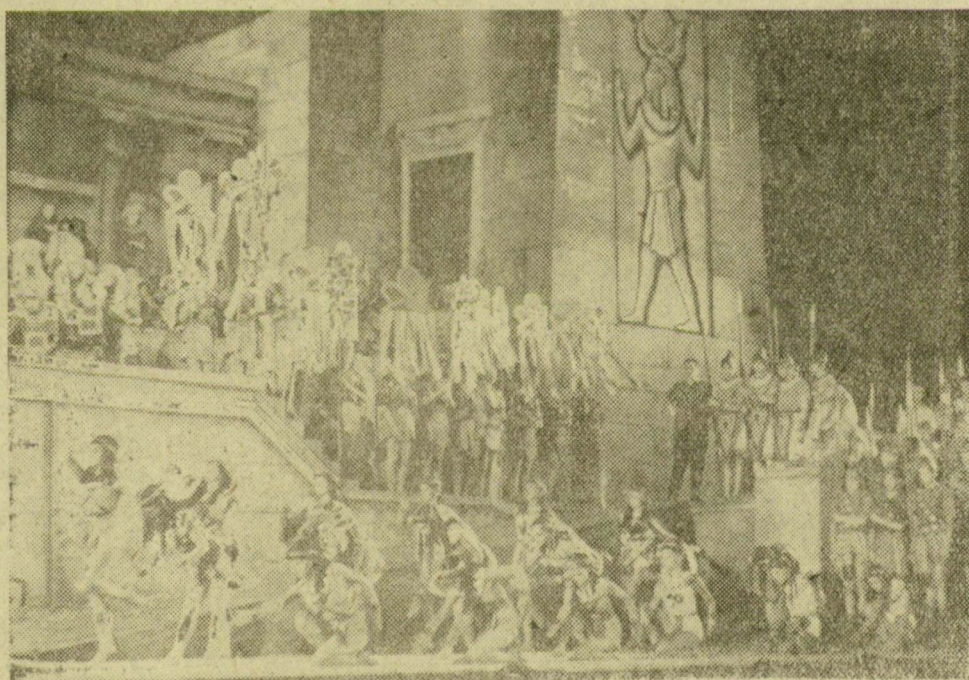
— Ha befejezi a tanítónőképzőt, mi a terve?

— Elvégzem az egyetemem is, a földrajz-biológiai szakra szeretnék beiratkozni.

K. A.

Amneris (Elena Cernei) és Radames (Alfonso La Morena) az Aida szabadtéri előadásán

A balettkar jellegzetes egyiptomi tánca az Aida második felvonásában

(Somogyi Károlyné felv.)